

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Site
www.csm1909.ro

SECȚIA PENTRU PROCURORI HOTĂRÂREA NR. 5 P/08.06.2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror G.D., procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., având ca obiect cinci abateri disciplinare constând în pretinderea rezolvării intereselor unor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, prevăzute de art. 99 lit. b) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori și pârâtul procuror G.D..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția, din oficiu, pune în discuția părților excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare având în vedere faptul că, textul de lege indicat este în contradicție cu dispozițiile art. 124 din Constituția României.

În fapt se arată că, prin alin. 13 al art. 46 din Legea nr. 317 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, s-a prevăzut că, împotriva rezoluției de clasare dispusă de comisia de disciplină poate fi formulată contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar ulterior, dacă după admiterea contestației comisia de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplină exercită acțiunea disciplinară, aceeași secție a Consiliului, va judeca acțiunea disciplinară. Secția arată că, aceste dispoziții vin în contradicție cu dispozițiile art. 124 din Constituția României conform căroră „Justiția se înfăptuiește în numele legii; justiția este unică, imparțială și egală pentru toți; judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

Astfel, aceste dispoziții legale încalcă principiul imparțialității și se impune sesizarea Curții Constituționale pentru soluționarea acestei excepții.

Cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori solicită respingerea acesteia ca inadmisibilă, arătând că prin hotărârile Curții Constituționale au fost respinse, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate invocate în fața Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu motivarea că secțiile Consiliului nu sunt instanțe jurisdicționale nu pot sesiza Curtea Constituțională.

Pârâtul procuror G.D. arată că își însușește excepția invocată din oficiu.

După deliberare, Secția respinge ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

În aliniatul 2 se prevede că excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă, iar în aliniatul 3 că nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor primelor 3 aliniate, instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale.

Prin urmare, textul de lege anterior menționat face referire în mod expres la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de control judiciar, stabilind condițiile în care Curtea Constituțională poate fi sesizată. În capitolul VI al titlului III al Constituției consacrat autorității judecătorești, sub această denumire sunt reglementate, pe secțiuni, instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii.

Potrivit art. 126 alin. 1 din Constituție, numai Înalta Curte de Casație și Justiție are statut constituțional, celelalte instanțe judecătorești urmând a fi stabilite prin lege.

În aplicarea acestui text constituțional, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, prevede în art. 2 alin. 2 care sunt instanțele judecătorești, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel, tribunalele, tribunalele specializate, instanțele militare și judecătoriile.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De altfel, în același sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin decizia nr. 148/16.04.2003 privind constituționalitatea propunerii legislative de revizuire a constituției României, referindu-se la atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum este stabilită în art. 134 alin. 2 din Constituție, potrivit căruia acesta „îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică”, statuând că această dispoziție constituțională nu poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „instanță extrajudiciară”.

De asemenea, Secția reține că prin deciziile nr. 391/17.04.2007, 514/29.05.2007 și 788/20.09.2007 Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, constatând că excepția de neconstituționalitate ridicată în fața uneia dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii este inadmisibilă, deoarece nu a fost legal sesizată, așa cum prevăd dispozițiile art. 146 lit. d din Constituție și dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, de o instanță judecătorească.

În continuare, se invocă din oficiu, excepția nelegalei sesizări a Secției pentru procurori având în vedere faptul că, ulterior admiterii de către Secția pentru procurori a contestației formulate împotriva rezoluției de clasare, dispusă de comisia de disciplină pentru procurori, deși nu s-a completat cercetarea disciplinară comisia a dispus exercitarea acțiunii disciplinare în baza probatorului deja administrat și în baza căruia, comisia dispusese anterior clasarea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Având cuvântul, comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant arată că prin Hotărârea nr. 107 din 30.03.2010 prin care s-a admis contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție nu s-a dispus completarea cercetării disciplinare și, de altfel comisia de disciplină nici nu a avut timpul material pentru această procedură.

Pârâtul procuror G.D. solicită admiterea excepției invocată din oficiu, arătând că își însușește argumentele deja expuse.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Cu privire la excepția invocată, reține următoarele:

La data de 26 februarie 2010, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii, în temeiul art. 45¹ alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare constând în intervenții pentru soluționarea unor cereri, pretinderea/acceptarea rezolvării unor interese ale altor persoane, altfel decât în limitele cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii și imixtiuni în activitatea altor colegi magistrați, prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în perioada 24 martie – 6 aprilie 2009 de procurorii G.D. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., E.G. – procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., L.V. – procuror șef secție urmărire penală la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel G., M.F. – prim procuror al Parchetului de pe lângă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Tribunalul B. și B.V. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel T.

La data de 11 martie 2010, prin rezoluția nr. 23/CDP/2010 Comisia de disciplină pentru procurori, a dispus cercetarea disciplinară a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., G.D..

Prin rezoluția nr. 23/CDP/2010 din 24 martie 2010, Comisia de disciplină pentru procurori a dispus următoarele:

- Clasarea lucrării privind pe: G.D. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., E.M.G. – procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., L.V. – procuror șef Secție urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., M.F. – prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., B.V. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel T. sub aspectul comiterii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

- Sesizarea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune asupra aspectelor prezentate la lit. a, e și g din rezoluție, referitoare la încălcarea de către G.D. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G. a dispozițiilor art. 11 alin. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24 august 2005.

Prin hotărârea nr. 107/30 martie 2010, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, a admis în parte contestația formulată de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție împotriva rezoluției nr. 23/CDP/2010

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțată de comisia de disciplină pentru procurori la data de 24.03.2010, și anume cu privire la următoarele fapte:

- pretinsa intervenție realizată de procurorul general G.D. în perioada 31 martie – 6 aprilie 2009, în soluționarea dosarului civil nr. 903/228/2008 al Tribunalului B.;

- pretinsa intervenție realizată de procurorul general G.D. în perioada 01 aprilie – 08 aprilie 2009, în legătură cu soluționarea dosarului penal nr. 308/P/2007 al Parchetului de pe lângă Tribunalul T.;

- pretinsa intervenție realizată de procurorul general G.D. în cauza ce a format obiectul dosarului nr. 8615/233/2008 privind pe SC S. SRL G.;

- pretinsa intervenție realizată de procurorul general G.D. în vederea redactării mai rapide a soluției în dosarul nr. 4070/91/2008;

- pretinsa intervenție realizată de procurorul general G.D. la directorul Penitenciarului B., G.I., în vederea transferării unui deținut la Penitenciarul G..

În motivarea hotărârii s-a reținut că, intervențiile în soluționarea unor cereri în alt cadru decât cel reglementat pentru toți cetățenii sunt prevăzute ca abateri disciplinare și nu încălcări ale dispozițiilor Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor și astfel, în cauză există indicii de săvârșire a unor abateri disciplinare.

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori la data de 31.03.2010, comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului

procuror G.D., procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., pentru săvârșirea a cinci abateri disciplinare constând în pretinderea rezolvării intereselor unor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, prevăzute de art. 99 lit. b) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, s-au reținut următoarele:

1. În perioada 31 martie – 6 aprilie 2009, procurorul general G.D. l-ar fi contactat pe M.F., prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., căruia i-a trimis pe fax numărul unui dosar civil, rugându-l să afle numele judecătorilor care constituiau completul de judecată, făcând referire expresă la vicepreședintele instanței de judecată.

După două ore, prim procurorul M.F. i-a comunicat procurorului general G.D. că numărul de dosar trimis nu corespunde, în sensul că la tribunal nu există un astfel de număr, iar la judecătorie figura un dosar de divorț.

A doua zi, respectiv la 1 aprilie 2009, procurorul general G.D. a avut o nouă discuție cu prim procurorul M.F., în care cel din urmă i-a comunicat că la 2 aprilie 2009, este primul termen de judecată în dosar.

Procurorul general l-a întrebat dacă a vorbit, iar prim procurorul și-a dat cuvântul de onoare.

S-a reținut de asemenea faptul că, la data de 1 aprilie 2009, avocatul C.M. a fost prezent în sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G., la procurorul general al acestui parchet, aspect care rezultă din evidențele de acces în unitate.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 3 aprilie 2009, procurorul general G.D. i-a explicat avocatului că s-a mai dat un termen și l-a asigurat că nu este nicio problemă.

O nouă discuție cu privire la dosar a avut loc între procurorul general G.D. și prim procurorul M.F. la data de 6 aprilie 2009, când cel de-al doilea i-a comunicat că dosarul are termen la instanță pe 5 mai 2009.

2. În perioada 1 aprilie – 8 aprilie 2009, procurorul general G.D., ar fi intervenit în soluționarea dosarului penal nr. 308/P/2007 al Parchetului de pe lângă Tribunalul T., în care finul său, S.C.C. era cercetat penal. Astfel, la orele 14⁰⁵, procurorul general G.D. a luat legătura cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel T., B.V., căruia i-a spus că finul lui are un dosar nr. 308/P/2007 al Parchetului de pe lângă Tribunalul T., și a fost chemat la poliție în aceeași zi, în calitate de făptuitor, precizând că în acea cauză s-au mai dat soluții de netrimitere în judecată. A sugerat că în cauză, sunt persoane cu influență, motive pentru care soluționarea dosarului trenează, iar finul său este șicanat.

Procurorul general B.V. i-a spus că va verifica acea cauză, după care vor mai discuta.

La data de 8 aprilie 2009, procurorul general G.D. i-a comunicat procurorului general B.V. că finul său, S.C.C., se află la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel T. Procurorul general B.V. l-a rugat să-i transmită că îl primește în audiență, lucru care s-a realizat.

3. În legătură cu pretinsa intervenție în cauza ce a format obiectul dosarului nr. 8615/233/2008 privind pe SC S. SRL G. (unde administrator este B.V., cumătrul procurorului general G.D.), s-a reținut că, la data de 8 aprilie 2009 procurorul general G.D. i-a comunicat procurorului șef al Secției de urmărire

penală, L.V., numele a 3 judecători: M.A., M.L. și P.P. din cadrul Tribunalului G., după care, la scurt timp, l-a întrebat dacă a vorbit cu cineva.

Procurorul șef a afirmat că nu cunoaște pe nici unul din judecători, dar poate să vorbească cu procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G..

Procurorul general G.D. l-a rugat pe acesta să-i transmită procurorului general adjunct E.G. să se uite cu atenție în dosar, deoarece susținerile ce fac obiectul cauzei sunt întemeiate.

Verificările au stabilit că, era vorba de dosarul civil nr. 8615/233/2008 al Tribunalului G., privind pe SC S. SRL G. – recurent petent și Garda Națională de Mediu – intimat, având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție. Tot la data de 8 aprilie 2009, procurorul șef secție L.V., l-a sunat pe procurorul general căruia i-a comunicat că a vorbit cu procurorul general adjunct, acesta confirmând că o cunoaște pe P.P., judecător la Tribunalul G..

Fiind contactat telefonic de procurorul general adjunct, procurorul general G.D. i-a spus că persoana din cauza respectivă este cumătrul său care a fost sancționat cu amendă, neîntemeiat, sugerându-i să transmită judecătorului să studieze cu atenție actele aflate la dosar.

Procurorul general adjunct i-a răspuns că va încerca să se descurce. După o oră, procurorul general adjunct i-a transmis procurorului general că nu a vorbit personal pentru că nu era nici una din cele două judecătore pe care le cunoștea, în schimb a intervenit prin altcineva.

4. În legătură cu pretinsa intervenție a procurorului general G.D. la Curtea de Apel G. în vederea redactării mai rapide a soluției în dosarul nr. 4070/91/2008

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

s-a reținut că, la data de 7 aprilie 2009, directorul T.P. de la Direcția Silvică V. a luat legătura telefonic cu procurorul general G.D., rugându-l să accepte o discuție cu colegii lui de la Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare F. în legătură cu o problemă juridică.

Procurorul general a fost de acord, împrejurare în care, la scurt timp, a fost sunat de o persoană care s-a recomandat M.F., prieten cu T.P.

Acesta i-a spus că cei de la Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare F. au câștigat un proces cu drepturi salariale și ar dori să obțină mai repede redactarea hotărârii ca să o ducă la F. și să o investească cu formulă executorie.

Procurorul general l-a întrebat unde se află dosarul, iar M.F. i-a spus că este la Curtea de Apel G. și are nr. 4070/91/2008, iar decizia are nr. 352 din 2 aprilie 2009, completul de judecată fiind format din președinte S.V. și judecătorii T.M. și V.D.

În aceeași zi, procurorul general i-a comunicat lui M.F. că a vorbit cu un coleg și în 2 zile va rezolva problema.

Deasemenea s-a reținut că, din verificările efectuate la Curtea de Apel G., a rezultat că în dosarul susmenționat a fost emisă decizia nr. 352/R din 2 aprilie 2009 prin care s-a dispus, cu opinie majoritară, admiterea recursului și modificarea în parte a sentinței Tribunalului V.

Hotărârea a fost motivată la 14 aprilie 2009 de judecătorul S.V. și redactată la 15 aprilie 2009.

5. Cu privire la pretinsa intervenție a procurorului general G.D. la directorul Penitenciarului B., G.I., în vederea transferării unui deținut la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Penitenciarul G., s-a reținut că la data de 06.04.2009, procurorul general G.D., a luat legătura cu directorul Penitenciarului B., G.I. și l-a întrebat dacă are un deținut P.G., motivând că se află în audiență la el un aparținător al condamnatului.

Procurorul general G.D. l-a întrebat pe director dacă se poate un transfer la Gospodăriei Agrozootehnice G., unitate ce aparține Penitenciarului G..

Directorul G.I. i-a spus că trebuie să vadă ce condiții îndeplinește la Penitenciarul B. și nu la Penitenciarul G. și, sigur va face propunere la Administrația Națională a Penitenciarelor și se va aproba transferul pentru că legea obligă penitenciarele să asigure condiții, ca deținuții să fie aproape de domiciliu.

De asemenea, directorul i-a mai spus procurorului general că deținutul a ieșit de câteva ori la raport și i-a spus că are ceva probleme. Atunci l-a învățat să facă o cerere pentru a intra în Comisie în vederea transferării.

Procurorul general G.D. i-a cerut directorului să nu se opună transferului, dar directorul i-a răspuns că nu are motive, pentru că deținutul este cuminte.

S-a reținut deasemenea că, deținutul P.G. a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 12 ani, prin sentința penală nr.578/14.11.2003 a Tribunalului G., pentru comiterea unei infracțiuni de omor, începând executarea pedepsei la data de 19.06.2001.

La data de 12.12.2008 a fost transferat de la Penitenciarul G. la Penitenciarul B. La 1 iulie 2009, a fost retransferat la Penitenciarul G., unde a executat o parte a pedepsei la Gospodăria Agrozootehnică G., întrucât acesta era

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

locul de detenție în care putea executa restul de pedeapsă, raportat la regimul de detenție care îi era aplicabil (deschis).

Deținutul a fost liberat condiționat la data de 13 octombrie 2009, în baza sentinței penale nr. 1567/7.10.2009 a Judecătoriei G..

S-a mai arătat că, în cursul anului 2009, P.G. a formulat un număr de patru cereri de transfer, ce au fost respinse.

În cursul lunii iunie 2009, Penitenciarul G. a solicitat forță de muncă de la Penitenciarul B., împrejurare în care Comisia de individualizare a pedepselor privative de libertate a dat aviz favorabil la data de 18 iunie 2009, pentru 17 persoane, printre care și P.G.

La data de 26 iunie 2009, Administrația Națională a Penitenciarelor a aprobat transferul celor 17 persoane din Penitenciarul B. în Penitenciarul G..

La data de 1.07.2009 s-a realizat transferul condamnatului P.G. la Penitenciarul G. – Gospodăria Agrozootehnică G..

Analizând excepția nelegalei sesizări a Secției pentru procurori de către comisia de disciplină pentru procurori, Secția apreciază că aceasta este întemeiată și o va admite, pentru următoarele considerente:

În conformitate cu dispozițiile art. 46, alin. 12 și 13 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, după efectuarea cercetării disciplinare, în cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea. Împotriva soluției de clasare poate fi formulată contestație de persoana indicată la art. 45 ind. 1 alin. (1), de persoana vizată sau de inspectorul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezoluției.

Din economia textului, care nu prevede ce soluții se vor dispune de către comisia de disciplină după admiterea contestației, rezultă că sunt aplicabile dispozițiile art. 46 alin. 11 și 12 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că, în termen de 20 de zile de la primirea rezultatului cercetării disciplinare sau, după caz, a rezultatului verificărilor suplimentare în cazul în care consideră că se justifică, comisia de disciplină sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare; în cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea.

În prezenta cauză, comisia de disciplină pentru procurori, în baza aceluiasi probatoriu ce a fost avut în vedere la pronunțarea rezoluției de clasare, a dispus exercitarea acțiunii disciplinare.

Secția reține că, prin introducerea prevederilor legale prin care s-a prevăzut că împotriva rezoluțiilor de clasare dispuse de comisiile de disciplină se poate formula contestație, legiuitorul nu a urmărit ca, în cazul în care aceasta este admisă, comisiile de disciplină să dea o nouă interpretare acelorași probe și, fără o nouă analiză temeinică, să dispună o soluție contrară.

De asemenea, Secția reține că, rațiunea legiuitorului a fost aceea de a se putea completa cercetarea disciplinară după ce rezoluția de clasare a fost desființată în procedura contestației, în situația în care se apreciază că probele administrate nu sunt suficiente.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De altfel, în ședința din 29.04.2010 Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a interpretat dispozițiile art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, în sensul că secția corespunzătoare poate dispune numai refacerea sau completarea cercetării disciplinare, fiind exclusă posibilitatea ca aceasta să oblige comisia de disciplină să exercite acțiunea disciplinară, întrucât numai titularul acțiunii disciplinare - comisia de disciplină - este în măsură să aprecieze dacă se justifică sau nu, exercitarea acțiunii disciplinare.

Având în vedere cele expuse, Secția constată că nu a fost legal sesizată prin acțiunea disciplinară exercitată de comisia de disciplină pentru procurori la data de 30.03.2010, respectiv în aceeași zi în care a fost admisă contestația formulată împotriva rezoluției de clasare, întrucât comisia, fără a efectua nici un act din care să rezulte că au intervenit elemente noi, a dat o altă interpretare materialului probator deja administrat în cauză.

Având în vedere cele expuse, Secția va admite excepția și, în consecință, va respinge acțiunea disciplinară.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite, cu majoritate, excepția nelegalei sesizări a Secției pentru procurori, invocată din oficiu.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva procurorului G.D., procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Opinia separată de respingere, ca neîntemeiată, a excepției nelegalei sesizări a Secției pentru procurori.

Potrivit dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. 12 și 13 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, după efectuarea cercetării disciplinare, în cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea. Împotriva soluției de clasare poate fi formulată contestație de persoana indicată la art. 45 ind. 1 alin. (1), de persoana vizată sau de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezoluției.

Prin rezoluția nr. 23/CDP/2010 din 24 martie 2010, Comisia de disciplină pentru procurori a dispus clasarea lucrării privind pe G.D. – procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel G. și a sesizat Secția pentru procurori a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Consiliului Superior al Magistraturii pentru a se pronunța dacă, prin faptele ce au făcut obiectul cercetării disciplinare, procurorul G.D. a încălcat dispozițiile Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Prin hotărârea nr. 107/30 martie 2010, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, a admis în parte contestația formulată de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție împotriva rezoluției nr. 23/CDP/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru procurori la data de 24.03.2010, reținând că, intervențiile în soluționarea unor cereri în alt cadru decât cel reglementat pentru toți cetățenii sunt prevăzute ca abateri disciplinare și nu încălcări ale dispozițiilor Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor și astfel, în cauză există indicii de săvârșire a unor abateri disciplinare.

În acest context, la data de 30 martie 2010, comisia de disciplină pentru procurori a exercitat acțiunea disciplinară împotriva procurorului general G.D., pentru faptele cu privire la care a fost admisă contestația formulată împotriva rezoluției de clasare.

Din cele expuse se reține că Secția a fost legal sesizată, de către titularul legal al acțiunii disciplinare și în baza temeiurilor prevăzute de dispozițiile art. 45 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Deasemenea din actele dosarului se constată că în cauză cercetarea disciplinară a fost efectuată, cu respectarea dispozițiilor legale și nu se poate imputa comisiei de disciplină pentru procurori că a procedat nelegal când a exercitat acțiunea disciplinară fără a dispune completarea cercetării disciplinare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] în condițiile în care dispozițiile art. 46 alin. 10 și 11 din același act normativ prevăd situațiile în care comisia de disciplină poate dispune completarea acesteia.

Mai mult, prin hotărârea nr. 107 din 30 martie 2010, Secția pentru procurori nu a dispus completarea probatoriului și, fără o analiză asupra fondului cauzei, nu se poate aprecia asupra oportunității completării acestuia.

Pentru considerentele expuse, apreciez că excepția este neîntemeiată și se impune respingerea acesteia.

Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.